

Mestne novice.

Obe stranki ste se sešle v četrti tek glede spora, ki vlada radi oddaje nove slovenske šole.

RAZNI GOVORI.

—Javni shod, ki je bil sklican v četrti zvečer, posebno za one, ki niso bili zadovoljni, da se odda zidava šole tuju, se je končno spremenil v farno sejo. Navzočih je bilo kakih 300 ljudi, ali pa še več, kar se ne da določiti, ker so vedno odhajali in prihajali. Predsedstvo shoda je prevzel Jernej Knaus in po manjših preliminarnih praskah je dobil besedo zastopnik ene stranke, g. Frank J. Turk. Pojasnil je svoje stališče, kako se je Savicha preziral pri oddaji kontrakta, kako je deloval, da dobi delo v roke slovenski kontraktor, in kako je bilo končno delo kljub pohvali Savicha od strani odbora oddano Carsonu. Za njim je dobil besedo Rev. Ponikvar, ki je iz svojega stališča ugovarjal Turku in prinesel na dan več takih dokazov za dejanje farnega, oziroma cerkvenega odbora, ko se je delo oddalo. Nepristranski poslušalec, ki je bil zraven, je moral končno priznati, da se je na vsaki strani nekaj zgrešilo, kar je pri enakih dogodkih vedno mogoče. Ker je pa delo oddano, je zaman seveda vsaki boj, ki bi le škodil nadaljni stvari. Grešeno je bilo že takrat, ko so se dobile pomidbe od kontraktorjev. Takrat bi se moralo dati vedeti vsem farnam, za katerega kontraktorja so, in konec bi bil besedi, kakor upamo, da jih bo tudi sedaj. Čuli smo, da bo nadziral M. Satković zidarska dela, torej imamo vsaj nekaj slovenskega zraven.

Pri shodu je prišlo tudi do osebnosti in do govorov iz trgovskih koristij, ki pa niso spadalji tja, ker take reči se v očigled važnih dogodkov naj drugje in ob drugi priliki razpravljajo. Ogrumni večini bi bilo ljubilo, da bi se dalo delo domačim, toda medsebojni prepir in osebnosti nas bodejo same spravile pod oblast tujca.

Konečno so se oglasili govorniki, ki so povdarjali skupni mir, s pomočjo katerega se more napredovati, ker čaka vse ogromno delo. Konečno naše menje je to: Kdor misli, da je vse v redu, bo tudi v prihodnosti delal kot dosedaj, kdor pa misli, da ni zanj, naj stopi vsrzan in misli svojo, potem bo mirna Bosna. Povejmo pa še toliko, da je mir boljši kot prepir.

—Društvo sv. Lovrenca št. 63. K.S.K.J. bo praznovalo v nedeljo, 30. junija desetletnico svojega obstanka in priredi v ta namen v nedeljo popoldne v Dahleji vrtu veliko veselico, na katero je povabljen vsi mnogo slovenskih društev. Društvu častitamo ob desetletnici in želimo, da bi istorka dobro napredovala, da doseže tudi petdesetletnico!

Oddelek clevelandskih srbskih Sokolov se je podal v četrti v Chicago na prvi srbski sokolski izlet in na javno telovadbo. Odsel je tudi Mr. Steve Savieh, ki je eden ustanoviteljev Srbskega Sokola v Clevelandu.

—Novo gostilno je odprl rojak Frank Makse, na 4034 St. Clair ave. Priporočila se rojakom v obilen obisk.

—183 republikanskih in demokratičnih kandidatov pri zadnjih primarnih volitvah v Clevelandu je pozabilo povedati volivnemu odboru, koliko so za pravili, ko so se ponujali ljudem v izvolitev. Če ne povedo do

pondeljka, koliko so imeli stroškov, pridejo pred sodnijo.

—Župan Baker je pisal predsedniku plinove družbe jako ostro pismo glede napeljevalne plošče, ki so popadali ljudi. V sredo vsi se spomnite, da je lansko zimo pri največjem mrazu zmanjkalo plina, kar je obudilo občno nezadovoljnost. Stvar se sedaj vleče že dalj časa in plinova družba ni nič kaj voljna, da napravi novo cev. Župan Baker se je izjavil, da bo stopil plinovi družbi za vrat, če se ne bo kmalu predramila.

—Direktor javne miloščine v Clevelandu išče moža, ki zna narediti hišo iz blokov. Pravi, da mu dobro plača, pa dosedaj se ni nihče oglašil.

—Ta teden j. emestna policija ustrelila že dvanajst psov, ki so popadali ljudi. V sredo je neki pes ugriznil pismonošo na 47. cesti, ko je šel na dvorišče, da odda pisma.

—V mesnico S. Ribnika je prišla v sredo desetletna Lena Fuchs, ki je videla električni stroj za rezanje mesa. Mož, ki je stal pri stroju, ji je v šali omenil, da mu lahko pomaga. In res deklica stopi bližje stroja, toda komaj je bila zraven, j. je že stroj potegnil k sebi in razrezal roko. Odpeljali so jo v bolnišnico, kjer so ji odrezali roko. Njene besede, predno so jo kloroformirali, so bile: "Nič mam! povedati".

—Družino Antona Jerina je obiskala znanca strokja in prinesla močnega sina. Tudi družine John Jančar in Vitigoy je obiskala teta štorklja in prinesla enake darove.

—Rojake, ki pridejo k nam in prosijo, da jim naredimo prošnje za prvi papir ali drugi, kar mi vselej drage volje storimo, prosimo, da svojo obljubo spoštujejo in v resnici gredo na sodišče po papirje. Uradnik sodišča nam je povedal, da ima več prošenj pri sebi, za katere se nihče ne zglašil. Rojaki Ant. Hočevar, 1166 E. 60th St. Ant. Cek, 6422 Spilker ave. Frank Jeršan, 1306 E. 55th St. in Fr. Skuli, 6214 St. Clair ave. so vložili prošnje za prvi papir, pa nihče izmed njih se ne zmeša, da bi šel papir iskati, dasi so pred nam obljubili, da gredo gotovo na omenjeni dan na sodnijo. To se pravi človeka za nos vleči. Omenjene rojake opozarjamo, da se zglašijo v najkrajšem času v poštenem posloplju, tretje nadstropje, številka vrta 326, ali pa ni treba človeka prositi, da mu stori uslugo, potem pa zgine kot kafr.

—Seja podružnice sv. Cirila in Metoda se vrši izjemoma četrto nedeljo popoldne ob 9. uri v Knausovi dvorani. Delegat clevelandске podružnice za staro domovino, Mr. Ivan Lah nam naznanja, da se vrši konvencija letos v Trstu in treba je sporočiti želje naše podružnice glavni skupščini. Naša podružnica je opravljena do glasovanja pri glavni skupščini, ker je pokroviteljica družbe. Radi tega naj se zberejo vsi člani pravočasno v dvorani, da se posvetujemo o konvenciji in naročilih delegata.

Kriza na Dunaju.

Dunaj, 20. junija. Ker je cesar pohvalil ruskega poslanca, ki so glasovali za nove izdatke za vojsko in mornarico, so se Poljaki pri tem uprli in nasprotujejo vladi. Cesar je sedaj tudi Poljakom dopisoval za hvalno pismo, v katerem jih hvali radi njih obnašanja, vendar Poljaki so silno nevoljni, ker niso oni prvi dobili enake izjave od cesarja. Nastal je tudi spor med ministri in ni dvoma, da se bo avstrijska vlada zopet menjala.

Taft skoro pričakuje svoje zmage!

Mnenje med delegati republikanske narodne konvencije je, da niti Taft niti Roosevelt ne moreta dobiti večine glasov. Delegatje se menijo o tretjem kandidatu, o katerem bi se mogli zjediniti. Roosevelt pravi, da se bo bojeval do konca za pošteno zmago napredne stvari.

Večina delegatov je vladana od nazadnjaške republikanske večine. Slišijo se govori, kako so bili delegati podkupljeni. Policija mesta Chicago ima mnogo opraviti, da naredi mir in red med delegati. Roosevelt pravi, da bo ustanovil tretjo stranko in kandidiral za predsednika na neodvisnem tiketu. Konec konvencije se ne more pričakovati pred soboto ali pondeljkom.

Chicago, 20. junija. Delegatje iz države Californije so danes zjutraj se zbrali in se izjavili, da ne bodo več prisotni pri konvenciji narodne republikanske stranke. Delegatje se so se izjavili, da z navadnimi tatovi in pocestnimi barabami nimajo ničesar skupnega. Konvencija je bila danes ob 12. o. pol dne otvorena in takoj potem zaključena. Razširila se je govorica, da pride popoldne sem polkovnik Roosevelt v dvorano, kjer bo imel govor. Guverner Hadley iz Missourija se je izjavil, da bo Rooseveltova stranka nadaljevala boj, dokler se republikanska konvencija ne scisti, sleparskih delegatov.

Med delegati se čimdalje bolj razširja mnenje, da ne bode niti Taft niti Roosevelt imenovan, pač pa iščejo delegatje "dark horse", črnega konja, ki bi moral dobiti toliko glasov, da bo nominiran. Imenujejo se imena raznih delegatov kot predsedniških kandidatov, toda mnenje je tako zmešano, da se ne more ničesar jasnega povedati. Republikanci so v strahu, da bo jeseni njih stranka propadla, če se ne zjedini. Predsednik Taft v Washingtonu se je pa danes izrazil, da gotovo n. pa. da bo nominiran. Vsa poročila o tretjem kandidatu so izmišljena in niti misliti se ne more o tretjem kandidatu. Jaz imam dovolj glasov, da dobim večino pri prvem glasovanju.

Polkovnik Roosevelt je pa danes izdal svojo izjavo: Jaz sem začel ta boj radi velikih principov. In radi teh ljudskih načel, nikakor ne morem odstopiti od boja, kakor bi nekateri radi, pač pa se bom bojeval do konca. Čutim, da je prišel čas, ko me bodejo vsi poštenjaki republikanski volivci razumeli, kaj nameravam in da se ne bodejo dali zapeljati ene-mu človeku, ki hoče biti nominiran za predsednika s pomočjo delegatov, ki so prišli na konvencijo s tatvino in goljufijo.

Delegatje iz med vseh krajev se med seboj posvetojujejo, kako bi mogli dobiti tretjega kandidata, pri katerem bi se lahko zjedini. Položaj se jasno kaže v drugem glasovanju, ki so ga priredili delegatje. Odbor, ki ima nalogo preiskovati vrednost posameznih delegatov je z 564 glasovi proti 510 se izjavil, da so vsi delegatje opravičeni do svojih sedežev. Roosevelt je po svojih delegatih protestiral proti tej odločitvi, pa ni nič pomagalo. Nazadnjaški Taftovci delegati so v majhni večini držijo skupaj kakor klop. Če se pojavi med njimi ista edinstvo kot pri sedajšnjih glasovanjih, tedaj je mogoče, da bo Taft imenovan pri prvem glasovanju, dasi bo pomenilo velik poraz za republikansko stranko, ki bo brez Roosevelta sploh nemogoča pri jesenskih volitvah.

Chicago, 20. junija. Čičaška narodna republikanska konvencija bo imela svoje odmeve že pred sodišče. Zdržilo se je nekaj najboljših odvetnikov v de-

želi, ki bodejo vložili tožbe po raznih zveznih sodiščih proti narodnemu republikanskemu odboru, katerega bodejo obtožili izdajstva in zarote, ker je dovolil delegatom po krivici sedeti.

Stavljena je bila resolucija, in sicer od nasprotniku Roosevelta, ki je njega vabila naj pride na konvencijo in po zdravi delegate. To resolucijo bi moral nesti Rooseveltu James Watson, velik Taftov prijatelj. V istem trenutku pa je prišlo od Roosevelta pismo, v katerem pravi, da nima ničesar opraviti s konvencijo in tudi ne s stranko, kakor je sedaj organizirana.

V četrti zvečer ob 10. uri je vse zgleдалo, da se ustanovi nova politična stranka, ki bo postavila Roosevelta predsedniškim kandidatom. "Redni" republikanci pa bodejo imenovali Tafta kandidatom. Seja v četrti je bila kratka. Delegatje so se že po nekaj minutah razšli do petka do jutraj zjutraj. Posebni odbor preiskuje sedaj, kateri delegat je prišel s sleparijo na konvencijo. Ker je pa v tem odboru več Taftovih pristašev kakor Rooseveltovc, seveda ni pričakovati nič. Taftovci bodejo rekli, da so vsi delegati, ki drže s Taftom bili pošteno izvoljeni. V soboto pa pride do poloma. Rooseveltovi delegati se bodejo najbrž dvignili in skupno odkorakali iz dvorane, nakar se na razvalinah stare republikanske stranke dvigne nova, ostali delegatje bodejo pa potem seveda "enoglasno izvolili Tafta, seveda če se slednji prej prostovoljno ne odpove kandidaturi.

Eden najbolj važnih dogodkov pri včerajšnji seji je bil govor Taftov z raznimi voditelji njegove stranke. Ko so opazili, da Roosevelt ne more kontrolirati konvencije, so spoznali, da jo tudi Taft ne more. Svetovali so mu torej naj se odpove kandidaturi. Po telefonu je moral Taft poslušati od svojih prijateljev, da ga je konvencija sicer pripravljena imenovati kandidatom, toda kandidatura mu ne bo pomagala, ker ga ljudje v jeseni ne bodejo izvolili. Toda Taft ni pripravljen se odpovedati prestolu. On hoče biti v resnici pri jesenskih volitvah poražen, prej ne bo vrjel, da ga ljudstvo ne mara.

Slabo za Roosevelta je tudi, ker se vsi njegovi delegatje ne strinjajo s tem, da bi naredili posebno konvencijo. Senator Borah, ki se je nekoč smejal ljudski druhali, ko ga je hoteli linčati, eden največjih zagovornikov Roosevelta, se je izjavil, da posebna konvencija Rooseveltu ne bo nič pomagala. Počakati se mora izida redne konvencije. Guverner Johnson iz Pennsylvanije, tudi navdušen pristaša Roosevelta, je zmerjal senatorja Borah z izdajcem radi njegovih besed.

V četrti je bilo že vse pripravljeno od strani Rooseveltovc, da vstanejo in zapustijo konvencijo. Toda nekaj ni hotelo prenehati cele pol ure. Bilo je kot bi tisoč indijanskih

Samo Rooseveltovc pristaša Williams Flinn iz Pennsylvanije se je odpovedal odborniškem mestu in se izjavil, da z bando tatov in goljufov kot so Taftovi delegati, nima ničesar opraviti. Nasprotno so pa Taftovi delegati jako dobro organizirani. Stari in prefrigani politiki drže vajete trdo v rokah ter čuvajo kot jastrebi, da se noben njih delegatov ne zgubi, kadar pride do glasovanja.

Če pa Tafta pregovorijo, da odstopi od kandidature tedaj se oči vseh ozirajo na Hughesa, sodnika vrhovnega sodišča. Ko je bil Hughes po Taftu imenovan sodnikom, tedaj je Hughes v Taftove roke položil prisego, da ne bo kandidiral za predsedniško mesto. Taft ga bo sedaj odvezal od te besede in Hughes bi bil skoraj izvoljen v tem slučaju. Ker je pa pri prvi večini Taftovih privrženec to nemogoče, bo seveda Roosevelt sam ustanovil svojo stranko, in kakor pri ljudeh znamenja kažejo, bo tudi izvoljen.

Taftovi voditelji so se tudi prestrašili, ker se je mnogo delegatov izjavilo, da se delo preveč vleče. Rekli so, da če ne bo delo konvencije do sobote večera gotovo, tedaj zapustijo Chicago brez ozira, če je kandidat imenovan ali ne. Raditega politikarji hitijo, da se vse zadeve spravijo v red do sobote in da je kandidat imenovan.

Najbolj važnih dogodkov se pa pričakuje v petek popoldne in v soboto zjutraj. Tedaj se bo odločilo, če se Roosevelt toliko drzne in se da sam imenovati po svojih delegatih. Ljudje, ki poznajo politiko, stavijo sto proti eni, da bo Taft nominiran, toda ravno tako stavijo, da pri jesenskih volitvah ne bo izvoljen, pač pa demokrat, če ne bo dobil Roosevelta svoje lastne stranke.

Kam je zginila veličastnost in resnost nekdanjih republikanskih konvencij, 400 policistov z vzdignjenimi koli stoji v konvencijski dvorani in čuvajo naj delegati. Pri vsakem hemiru so pripravljeni, da udrihajo s palicami po glavah delegatov, ki volijo predsednika Zjedinenih držav. Predsednik konvencije sam jih kliče večkrat na pomoč, da delajo mir. V ospredju dvorane je velika tribuna, kamor pride vsak govornik. Ookoli te tribune stoji dvesto policistov, da ne more nihče delegatov bližje in nadlegovati govornika.

Med delegati ste tudi dve ženske iz Californije. Obe ste navdušene za Roosevelta.

Ko so poslanci včeraj popoldne odhajali iz dvorane, je nekdo zaklical: Mi hočemo Teddya! Rooseveltovc pristaši med delegati so ponovili ta klic in nastalo je strašno kričanje po dvorani! Taftovi pristaši niso bili nemarni, pač pa so ponovili klic za Tafta. Tudi delegatje iz Wisconsin, pristaša La Folleta niso hoteli zaostati in kričali svojem kandidatu slavo. Nastalo je strašno kričanje po dvorani, ki ni hotelo prenehati cele pol ure. Bilo je kot bi tisoč indijanskih

vojnikov udrlo na svojega sovražnika. Ker je pa ob istem času zunaj deževalo, so delegati večinoma ostali v dvorani. Redar konvencije je naznanil, da naj gredo delegatje ven, ker luči bodejo ugasnile čez pet minut. Načelnik čičaške policije je stopil na govorniško tribuno in isto ponovil. Ko so pa ljudje zakričali, naj začne govoriti, se je hitro umaknil iz odra. Pet minut je minilo in luči so še vedno gorele. Trajalo je eno uro, predno so odšli delegatje iz dvorane.

Eno je gotovo. Če konvencija ne očisti imenika delegatov, tedaj Roosevelt sploh ne mara sprejemati nominacije od take konvencije. Dokler ni odstranjenih 92 delegatov iz dvorane, ki so prišli tja po slepariji, toliko časa Roosevelt ne bo sprejel nominacije. Ker je pa pri prvi večini Taftovih privrženec to nemogoče, bo seveda Roosevelt sam ustanovil svojo stranko, in kakor pri ljudeh znamenja kažejo, bo tudi izvoljen.

Nov kavčuk.

Konzul Zjedinenih držav v Amsterdamu, Nizozemska, je poslal državnemu uradu v Washington poročilo, da je nekatera nizozemska firma začela izdelovati nove vrste kavčuk in sicer iz morskih rib. Kakovost kavčuka je ista kot dosedaj, le da je novi kavčuk varen pred gazolinom in ognjem. Lastniki te nove vrste kavčuka skrivajo svoje izdelke.

Za Thawa.

White Plains, N. Y., 20. junija. Znanega morilca Thawa, ki je bil spoznan blaznim radi umora Stamford Whiteja, imajo sedaj zopet pred sodnijo in preiskujejo, če je še blazen. Baje ima Thaw precej upanja, da ga spustijo na prosto. Njegova žena Evelina je pričala proti njemu, ker se ji zunanji bolje godi, kot če bi z možem živela.

Bryan poročevalec.

Znani večni demokratični kandidat za predsednika, Williams Jennings Bryan, se mu di sedaj v Chicagi na republikanski narodni konvenciji kot častnikarski poročevalec. Izjavil se je, da se bolj strinja z Rooseveltom kot s Taftom.

DENARJE V STARO DOMOVINO		pošiljamo:	
za \$ 10.35		50	kron.
za 20.50		100	kron.
za 41.00		200	kron.
za 102.50		500	kron.
za 204.50		1000	kron.
za 1020.00		5000	kron.

Postarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazuje svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naša denarna pošiljave izplačuje c. kr. poštini hranilni urad v 11 do 12 dneh. Denarje nam poslati je najpriljubše do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK BAKER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
ALI PODRUŽNICI
6104 St. Clair ave., N. E.
CLEVELAND, O.

Anton Askerc

10. junija zjutraj ob pol dveh je umrl v deželni bolnišnici pesnik, mestni arhivar Anton Askerc.

Anton Askerc se je rodil pri Sv. Marjeti ob Rimskih toplicah blizu Celja leta 1856. Studiral je v Celju, bogoslovne nauke je dovršil v Mariboru. Služboval je na raznih mestih kot kaplan, dokler se ni dal leta 1898 vpokojiti. Istega leta ga je ljubljanski magistrat nastavil za mestnega arhivarja. Pesnik je bil duhovnik, a je izvrševanje svojih duhovniških funkcij sam prostovoljno počasi opustil.

Napisal je vsega skupaj 15 knjig. Od 15 knjig je 11 samih pesmi, in sicer: Balade in Romance leta 1890 in 1903 druga izdaja, Lirske in epske poezije 1896, Nove poezije 1900, Zlatorog 1904. Četrti zbornik poezij 1904, Primož Trubar 1905, Mučeniki 1906, Junaki 1907, Jadranski biseri 1908, Akropolis in Piramide 1909, in Poslednji Celjan. Skupno z Iv. Veselom je izdal Rusko Antologijo leta 1901. Poskusil se je tudi v dramatik in izdal leta 1900 Tri dramatične študije.

Nadalje imamo od njegove roke še dva potopisa: Izlet v Carigrad in Dva izleta na Rusko. Brošura "Ali je Primož Trubar upesnitven vreden junak ali ne" je polemične vsebine.

Pokojni pesnik je veliko napisal, celih 15 knjig, in balade, Romance, Lirske in epske poezije so krasno blago. V prvih dveh omenjenih delih se je izkazal kot enega izmed najboljših epskih pesnikov.

Njegove tehnično-pesniške zmožnosti in vrline so priznana vredne. Pokojni pesnik je veliko potoval, tudi marsikaj vedel, kar je znal spretno v svojih pesmih porabiti. Vpeljal je marsikaj nov motiv v slovensko poezijo in ji razširil obzorje. Pri vsem tem je bil Askerc posebno globokega duha.

O zadnjih trenutkih Antona Askerca.

Ko so arhivarja Askerca v petek zjutraj prepejali v bolnišnico, je dopoldne le malo govoril. Izražal se je, da nima upanja, da bi okrevail in da se bo napad skoro gotovo ponovil. Popoldne pa je bolnik zatisnil oči ter je imel zatisenje do zadnjega trenutka. Bolnika so obiskali od znancev samo dr. Zarnik, profesor Webster in Tratnik. Na vprašanje, če je hipnoza, je izrekel samo besedico: "Da!" To je bila edina beseda, ki jo je mogel, dokler se ni popolnoma onesvestil, še izpregovoriti. Ko so ga sestre vprašale, ali bi se dai prevediti, ni odgovoril ničesar. Na vprašanje, ali naj pokličejo duhovnika, je samo z roko zmajal, da ne. Duhovnik Sporn ga je trikrat obiskal. Ko je duhovnik privratar obiskal bolnika, je bolnik še govoril. Na prigovorjanje g. Kurata, naj se izpove, je pa odgovoril: "Saj je še čas!" Kmalu nato je pa bolnik zatisnil oči in jih ni več odprl. 9. junija je bil zdravnik pri bolniku do 10 ure zvečer ter mu je odprl žile, da bi mu tako olajšal trpljenje in zmanjšal pritisk krvi na možgane. Ponoči do pol 2. ure zjutraj so se iz bolnika izvijali strašni glasovi. To strašno kričanje je trajalo do pol 2. ure zjutraj, ko so bolniku pretresujoči poklici zamrli na ustih.

Večna slava in spomin pesniškemu velikanu!

Jezne ženske.

Philadelphia, 20. junija. Ker je bilo meso predrago, da bi ga kupile, so šle ženske danes v razne mesnice in polje meso s petrolejem. Štiri ženske so zaprl.

Puebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

pisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko prevedil L. J. P.

Toda za take bolečine se ni zmenil indijanski čarovnik. Z dovoljenjem starega glavarja je privlekel njegovo truplo blizu ognja in snoval nove bolečine za svojega nasprotnika. Tupasem pogleda tudi na privezanega komanškega glavarja, katerega bi istotako rad mučil, toda ni imel dovoljenja od Sivega Medveda.

Križonos v svojem skrivališču, krčevito zgrabi za roko svojega tovariša. "Sveta devica naj mu bo milostna," šepeta. "Uhogi Meredith je! Kaj neki rudeči lopov namerava z njim?"

Medtem pa je čarovnik mirno nadaljeval priprave za mučenje. Iz skoro ugaslega ognja je nabral žrjavice in jo položil v svoj plašč. Stari glavar pa mirno gleda njegove priprave, kadeč iz svoje pipe; za njega ni pomenil bledolčni prav nič. Čarovnik pa stopi sedaj k ujetniku in stresel žrjavice na s krvjo obliko glavo. Krik, ki se daleč po skalinah naokoli razširja, je naznanjal grozne bolečine, ki jih je moral prestati Meredith. Valjal se je kot divja zver po tleh, dočim se čarovnik drži razkorajeno pred njim in se raduje bolečin svojega nasprotnika. Radi groznega krika so se zbudili vsi vojniki, kakor ženske, in divje tulenje je privabilo tudi Jorda s služabnikom ter senorito s služabnico iz njih šotorov.

Dvakrat je dvignil Križonos svojo puško, da bi storil groznim bolečinam konec, toda pogled na zvezanega Komanča ga je vselej odvrnil od tega dejanja. Pa vendar bi kmalu svojo namero vseeno spočil, da ni nesrečniku v tem trenutku prišla pomoč od druge strani. Križonos in Kleist vidita namreč naenkrat vitko postavljeno ognjeno cvetlico, ki se prikazuje iz senice dreves. Z enim samim sunkom potisne kričeče ženske in vojnike od ujetnika in mu s skrbno roko spravi goreče oglice z glave. Potem pa skoči k bližnji vodi, pomoči svojo plateno ruto v njo in jo položi na glavo nesrečnika. Pogled neskončne zahvale pride iz okrvavljenih oči ujetnika.

Čarovnik je sprva mirno dopustil, kar je deklica počela, kmalu pa je šadnjo zarohnel: "Kaj se drzne komanška pisca!" zagrmil nad njo. "Ali hoče, da čuti bi svojih gospodarjev nad svojim hrbtom, ker jih moti pri njih delu?"

Komea je pa mirno obstala pri svoji žrtvi. Le opvrsno je pogledala za trenutek svojega brata, kot bi mu hotela reči, da je prišel trenutek odločitve, in da je sedaj njena vrsta, da odvrne pozornost Apačev od svojega brata.

"Veliki Dub," odvrne Komančinja, "je dal Apačem kakor Komančim čarovnike, da s svojo modrostjo celijo rane vojakov, ne pa da povečajo bolečine. Čarovnik Apačev mora imeti jako trdo srce, ker se norčuje iz umirajočega."

Čarovnik pa skoči nekaj korakov naprej. "Opeljte jo proč, to je hčer garjeve pisce," zakliče ves v jezi. "Ali si naj damo zapovedati od te norice, ki pride v naš tabor, kadar se ji zljubi? Če se drzne še eno besedo spregovoriti, tedaj bo oblikovala bolečine bledolčnika. Ali je postal stari glavar otrok, da si da zapovedati od ženske?" In v resnici je stari glavar ravno tako ježno opazoval ravnanje Komančinje kot čarovnik. Zapovedavalno stegne roko proti deklici in reče grozeče:

"Vojniki Komančev so pometali svoje tomahavke od sebe in sedijo doma, dočim se njih ženske potepajo po preri. Kje se je komanška hči mudila ves dan, da se sedaj drzne stopiti pred naše oblič-

je?" Sla sem z vašim glavarjem, Lezno Puščico. Kdo mi more kaj oporekati?"

Ta odgovor je precej upljal na navzoče, ker so vsi mislili, da je deklica zaljubljena v apaškega glavarja. Raditega odvrne stari glavar že bolj mirno:

"Apaške žene so navajene, da se ne mešajo v dejanja vojni kov. Pojdi k ognju, kjer so ženske, in kazni ti bo odpuščena."

"Jaz sem prišla sem, da čuvam tega moža, ki se ne more braniti proti vašim surovostim."

"Torej se čuvaj sama, hči pisce," zagrmil stari glavar in seže po tomahavku, da ga zažene proti Komei. V tem trenutku pa dvigne deklica roko in nekaj zasvrči po zraku. Stari glavar se zgrudi mrtev na tla, zadet v čela. Deklica pa hitro porabi občno zmešnjavo, da skoči k svojemu bratu, ki je medtem že zakričal vojni krik svojega rodu. Ta klic pa dobi odmev tudi od druge strani, namreč od vhoda soteske sem. Toda hrabra deklica, ki se je tako junaško podala v nevarnost, ni mogla doseči svojega namena. Ko se hoče umakniti iz kroga sovražnikov, zagrmijo čarovnik za njene dolge lase in jo vrže na tla, dočim zgrabi njegova druga roka tomahavk, ki je odpadel ubitemu glavarju.

Strašni krik, ki ga je dvignil trpinčeni Meredith, ni samo Angleža in njegovega spremljevalca izvalil iz šotorov, pač pa tudi senorito, nevesto grofa Bulbona.

Začudena gleda Dolores, kaj se godi v taborišču. Naenkrat pa začuti senorita šepetajoč glas poleg sebe.

"Ognjena Cvetlica prerije ima junaško srce. Če ima še nož pri sebi, katerega ji je izročil njen prijatelj, lahko z njim nekaj naredi, kar ji varuje življenje in svobodo."

Dolores se obrne proti strani, odkoder je prihajal glas, in opazi v svoje vleiko začudenje privezanega mladega komanškega glavarja. Čut hvalčnosti in mogoče tudi ljubezni ji pove, da se mora takoj dvigniti. "Sveta devica! Vonodonga, kaj se godi? Ali lahko kaj naredim za tebe? Tu je nož. Moj oče ti bo bogato poplačal za rešitev svoje hčerke."

"Kaj pa naj naredim?"

"Ognjena Cvetlica naj se previdno in počasi približa, ker je ne sme nihče opaziti. Z nožem naj prereže vezi, ki me vežejo ob kol, potem pa naj zaupa življenje enemu izmed prijateljev, ki so v bližini."

S tresočo roko se približa Dolores mlademu glavarju in prereže vezi zadaj ob kolu. In dočim se zdajci začuje puškin pok, ki podere starega glavarja Apačev na tla, in se Vonodonga še ni mogel izmotati iz vezij, ki so ga držale ob kolu, se mu ponudi strašen prizor.

Može na skalnati pečini so komaj zapazili Komeo med Apači, ko pomigne Križonos Kleistu naj mu sledi. Kakor bi Kleist rad ostal na licu mesta, da bi bil priča vseh dogodkov, vendar se je pokoril željam sledonajdnika. In v veliko začudenje Kleista, Križonos ne zavije proti taborišču Apačev, pač pa proti oni strani, kjer so se zjutraj na čudežen način rešili preko prepada.

"Brez skrbi, gospod poročnik," reče Križonos, ko vidi njegov začuden obraz. Nisem šel prej zastoj na poizvedovanje. Bilo je, kakor sem mislil. Ti lopovi, kakor so premeteni, so vendar zelo lahkomišljivi. Trdno pričakujem, da začujeva v nekaj trenutkih pok naših pušk, in ravno radi tega sem si zbral to pot."

Lasa, katero so naši prijatelji zjutraj privezali ob drevo, je bila še vedno na svojem mestu. Sledovi so kazali, da so Indijanci po njej splezali na dno prepada, da so poskakali njih tovariša, pozneje se pa niso več zmenili za njo.

"Hitro poročnik," zaspeče stavec, "držite močno svoje orožje in sledite mi!"

Križonos se trdno prime za vrh in se spusti ob robu prepada navzdol. In ravno stopi s trdno nogo na dno prepada, po katerem je šumel potok, ko poči puška Zelezne Roke in se začuje bojni klic Jaguarja. Hitro skoči Križonos naprej in priganja tudi tovariša, da se požuri. Soteska, mesto pričetega boja, leži sedaj pred njima razsvetljena od taboriščne ognja. Prvo kar vidi, je mladi vakvero, ki se bori s tremi Indijanci. Svojo puško je vrge lproč, ko je prvič ustrelil. Zajedno pa vidi, kako se dve osebi valjata po ognju, katerega plamen sega visoko navzgor. Eden izmed Apačev je ravnokar nameril puško na Diaza, dočim druga dva nista imela časa, pač pa sta hitela s tomahavki nad njega. Puška Križonosa se prisloni na njegovo lice, varni strel zadoni, in Apač, ki je s puško meril na Diaza, se zgrudi na tla. Enim samim skokom se nahaja potem Križonos ob strani mladeniča. Več je slišal kot videl, da mu Kleist sledi, in vidi samo še, kako Kleist —

Sivi Medved je pustil v taboru deset vojakov. Dva je ostavil stari glavar proti vходу v sotesko. Do enega izmed teh se je Komea splazila in ga zapletla v pogovor, dočim sta se Zelezna Roka in Diaz skrivaj približala in ga podrla na tla, da je za večno umolknil. Medtem ko je potem Komea hitela na pomoč Meredithu, sta Zelezna Roka in Diaz čuvala nad njenim življenjem prav pred vhom v taborišču.

Omenili smo že, da je ujeti Komanč skrivaj govoril s senorito, kako naj se reši. Mestic, ki je bil v bližini je ostro opazoval to zblizevanje obeh oseb. Noben mlajši senorito mu ni ostal prikrit, in ko zadoni strel Zelezne Roke, je takoj sprevidel, da mora biti med napadalci in ujetniki nekaka zveza, in da se mora med napadalci nahajati neka oseba, ki je mogoče njegov smrtni sovražnik. V istem trenutku se tudi domisli, kaj edino ga more rešiti.

Mestic vidi, kako opravlja prestrašena senorita svoje delo le polovično in hiti proti svojemu šotoru, vidi, kakoj veliki traper z mogočnimi skoki hiti proti njej in vrže z enim mahljajem dva indijanska vojnika na tla. Z dvema korakoma je na strani bežeče senorite, zgrabi pol nezavestno in hoče zasediti s prosto desno roko oster konec noža v prsa. Zelezna Roka je bil mogoče oddaljen še kakih dvajset korakov. Hitro nameri s puško, katero pa zopet pobesi, ker se spomni, da je baš izstreljena. Pripravljen je bil mestica naskočiti, ker je spoznal senorito.

"En sam korak naprej!" zagrmil nad njim, "in pri svetem križu puebelskem, ta nož bo hitreje kot ti."

Komanč v svojih vezeh zarjove kot ranjen lev, ko vidi ta prizor, toda odvezati se še ne more. Jeklo mestica čudno odseva na prsih senorite.

"Stoj! pri Bogu bledolčnikov! Ne umori jo!"

"In pri zlodju, bodem jo, če mi no mestu ne garantirate mojega življenja in mene ter mojega spremljevalca ne spustite iz taborišča. Prisezite hitro, sicer zabodem."

"Potem bo en lopov več prost po preriji se vlačil okoli," odvrne Zelezna Roka, ko nevoljno udari s kopitom puške ob tla. "Toda žal, da drugače ne moremo narediti. Spusti senorito, lopov, in obdrži svojo kožo celo."

"Prisezite vsi!"

"Pri moji besedi — bodi prost za tri dni. Če te potem kje dobim, boš prvi kateremu prekoljem glavo. Sedaj pa, Jaguar pomagaj si sam naprej, ker jaz moram iti svojim prijateljem na pomoč."

Zelezna Roka se po teh besedah obrne, pobije nekoga A-

pača, ki je bil brez uspeha sprožil puščico proti njemu in se vrne k Jaguarju, ki je bil medtem že prost in klečal pri senoriti. Mestic je pa odšel v šotor, kjer je bil lord Drisda le naslonjen ob drevesni stor, in pri njegovih nogah kleči kruljavi Malajet.

Napad na haciendo.

Razdalja med kočjo nesrečnega brodnika in med haciendo je bila prevelika, da bi straže na zidovju haciende moge opaziti napad Apačev na družbo, ki se je nahajala pri potoku. Pač pa je eden pastirjev naznanil, da je slutil kmalu po polnoči večjo četo zedecev, ki so dirjali mimo in da so postali tudi konji v koralah nemirni, ker so čutili bližajočo nevarnost. Vendar je bila nevarnost premajhnega pomena, da bi jo takoj naznanili Estevanu. Zvedel jo je šele zjutraj, ko so se branilci haciende posvetovali, kaj je s Križonom in Diazem, ki se nista povrnila. Vedeli niso, ali sta oba poizvedovalca padla v roke Apačev ali sta v svoji skrbi za senorito sledila Apačem. Dasi se ves dan Apači niso pojavili v okolici, vendar se nihče ni drznil ven iz obzidja varne haciende.

Utrujen od skrbi in dela, se je Estevan vlegel proti večeru na posteljo, da se počije in pripravi za drugi dan. Toda iz spanja ga zbudi proti deseti uri zvečer služabnik s poročilom, da sta prišla k vratom dva tujca, ki nujno zahtevata vhoda in pravita, da prinašata poročila od Križonosa in Apačev. Previdnost je stražnikom zapovedala, da so pustili oba človeka zunaj haciende, dokler ji ma gospodar ne dovoli vhoda. Senor se torej sam poda proti vratom, da pogleda nepoznane tujce.

"Kdo sta, senorja?" vpraša gospodar raz zid.

Toda komaj spregovori Slong, ga že tudi haciendero spozna, ker je bil vendar z njim skupaj v Guajmasu, predno so se podali na pot. Hitro ukaže odpreti vrata in spustiti oba tujca v haciendo. Sedaj se je pa začelo pr. povedovanje. Ž grozo je haciendero poslušal, da se nahaja njegova hči v rokah Apačev, in da slednji nameravajo še to noč napasti haciendo.

"In kje so Križonos, Jaguar in Zelezna Roka?"

"Jaz kalkuliram, da so to trije tako veliki in izdajalski noreci kot se jih le teško najde med atlantskim in pacifičnim oceanom," mrmra Amerikaneč. "Za vse ženske na svetu ne bi nesel svoje glave v žrelo teh rudečih zlodjev, posebno če bi vedel, kje..." Moister Brown pri teh besedah preneha, ker se je ustrašil, da bi izdal svojo skrivnost.

Senator Estevan pa vzklíkne: "Sveta devica, moja hči v rokah teh poganov! Kaj so bogastva moje haciende proti oprostitvi moje hčere. Gospod poročnik, mi se takoj napotimo z vsemi možmi v tabor Apačev, ta dva moža nas bodeta pa vodila."

To pa nikakor ni bilo po okusu abeh junakov, ki sta bila vesela, da sta prinesla zdravo kožo med obidje. Tudi Poljak Moravski in stari hišni oskrbnik sta bila previdna dovolj, da sti sprevidela takoj, kako bedast je tak načrt. Senor Estevan se je kmalu dal potolažiti in vzklíknil:

"Bog in sveta devica naj čuvata ubogega otroka. Madoni od svetega Križa obljubim tri srebrne svečnike, če mi izroči hčer neposkodovano. Tolaži me le, ker čujeta Zelezna Roka in Križonos pri njej. Junaki bodo bogato plačani, če nom sveta devica ohrani življenje. Sedaj pa možje, se moramo pripraviti na močan odpor, posebno po sporočilu teh dveh mož, ne moremo računati na pomoč grofa Bulbona."

Dalje prihodajč.

Predsednik gobavih.

Manila, P. I., 20. junija. Michale Whalen, ki je edini ameriški gobavec na tem ozemlju, je bil danes zvoljen predsednik kom prve republike gobavev.

THE

Greenhut - Goodman IMPROVEMENT CO.

Ima na prodaj petdeset krasnih lotov. Vrednost zemljišča raste vsak dan. Del zemljišča je na Westropp Ave. in E. 143. cesti. Dve minute od cerkve, šole in tovarne ter White City Parka. Tu lahko greste na sveži zrak in zraven

Naredite denar pri zemljišču.

Najbolj pripraven svet za domačijo, kjer je zrak čist. Šest minut od Euclid Beah parka. Da te lote hitro prodamo, jih lahko dobite, da nekaj plačate naprej, drugo pa na lahke mesečne obroke. Mi postavimo hišo za vas in vi plačujete toliko kot za rent na mesec. Kmalu imate lahko svojo lastno domačijo. Kupite sedaj, ko so nizke cene. Kare vozijo mimo vsake tri minute. Obrnite se na:

ROBERT SCHOLL, 14816 Westropp Ave.

ali na

Mr. Greenhut, 1200 W. 9th St. M. Goodman, 3916 Lorain-av.

Tel. Cuy. Central 5127 R.

Tel. Central 5851 W

Čudna slabost.

Nekatero osebo so podvržene napadom čudnih slabostij, katerih vzrok si nikakor ne morejo raztolmačiti. Ta slabost pride naenkrat, brez svarila ter naredi ljudje nesposobne za delo, trudne in obupane. Ta slabost je ponajveč krat posledica nereda prebavilnih organov. Lahko je želodec bolan, jetra ali odvajalni organi, mogoče je slaba kri, slabi živci. Take osebe mnogokrat poskušajo razna zdravila, kakor pilule, dekotke in močne likerje, toda brez vsakega uspeha. Oni potrebujejo ono izvrstno zdravilo, ki deluje na vseh prebavilnih organih.

Očisti celo telo in
daje moč celemu telesu,
daje bogato kri,
regulira sistem.

To zdravilo, katero lahko rabijo vsi člani družine in katero bi morali rabiti v vseh slučajih, ko se ne počutite dobro, je dobro znano

Trinerjevo Ameriško GRENKO VINO.

To naravno zdravilo je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima obširno polje delavnosti, ker ima tako veliko zdravilno moč pri nerednosti prebavilnih organov, ki so podlaga zdravja celga telesa. To zdravilo bi morali rabiti pri:

Želodčnih boleznih in odvajalnih orga

nov,

zaprtju in njegovi posledici,
ponovnih glavobolih,
revmatičnih napadih,
nevrologiji in nervoznosti,
mnogih ženskih boleznih,
koliki in krčih,
napetju in bruhanju.

In v vseh takih boleznih, kjer čutite zgubo apetita in kjer se ponavlja slabost telesa. Po lekarnah.

JOSIP TRINER,
Importer in exporter.

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.